

Maranatha Mare

Juli 2010

Jaargang 37/6

een warme deken

't is als een deken om mij heen
het blij gevoel te smaken
een kind van God te mogen zijn

Hem even aan te raken
met vreugde en betrokkenheid
naar wat Hij zegt te luist'ren
en dan iets vol genegenheid
zacht in Zijn oor te fluist'ren

't is als een deken om mij heen
God heel dichtbij te weten
met deze vaste zekerheid:

Hij is mij niet vergeten!
wanneer Hij mij weer tot zich trekt
vaak zonder iets te zeggen
dat ik dan weer mijn kinderhand
stil in Zijn hand kan leggen

't is als een deken om mij heen
als God mijn ziel zal raken
zelfs na een troosteloze nacht
mij rustig laat ontwaken
en als dan soms een gure wind
mij met zijn kracht wil breken
sla ik iets vaster om mij heen
die zachte, warme deken

fd

Fritz Deubel

Het is hier! Ervaar het!

"It's here. Feel it," horen we de afgelopen tijd heel vaak. Het is er nu. Ervaar het, maak het meel! De voetbal natuurlijk. Deze woorden roepen op tot de keuze om bewust te ervaren, mee te doen en deel te nemen aan de feestelijke sfeer en vrolijkheid. Want ook al is het hier, een realiteit, kan men kiezen om er geen deel aan te hebben, om zich alleen maar daardoor te laten ergeren. Dit is een keuze.

De Johannes literatuur (het Evangelie en de drie brieven) in de Bijbel spreekt in sterke feitelijke taal over een nieuwe die aangebroken is – het koninkrijk van God. Ze de eerste brief: wat we hebben gezien het en feit van wat we hebben *gehoord*, deze realiteit, verkondigen we aan u, delen we met u. Het doel van dit delen is dat we verbondenheid met elkaar zullen hebben, *koinonia* in het Grieks, *fellowship* in het Engels. Verbondenheid met elkaar betekent ook verbondenheid *met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus*.

Dit samenzijn, deze *koinonia*, *fellowship* heeft een gevolg, namelijk een volkomen vreugde, vrolijkheid, blijdschap. Nu in de tijd van de voetbal wordt er gezegd: het is hier, een feit, een realiteit. Voel het, ervaar het, kies om mee te doen, samen met elkaar. Kies om de vreugde te ervaren. De verkondiging van het evangelie zegt: het koninkrijk van God (de heerschappij van God) is hier, een feit, een realiteit. Voel het, ervaar het, kies om mee te doen, vind vreugde in het samenzijn (*koinonia*).

In ZA kwam het nieuwe in 1994 met de verandering. Wij en de wereld wachtten af: zal dit een burgeroorlog worden? Onder Mandela's leiderschap ging het vrij goed. Het volgende jaar in 1995 toen de relaties tussen de verschillende Zuid-Afrikanen nog vrij delicaat waren, behaalden

de Springbokken de overwinning in de rugby wereldbeker. En ZA verenigde in vreugde.

Na 15 jaar is het enthousiasme minder geworden. De focus ging weer vallen op alles wat verkeerd gaat. De realiteit is tot iedereen doorgedrongen. En toen kwam de FIFA 2010 voetbal wereldbeker naar Zuid-Afrika. Wij staan voor de keuze: doen we mee? Kiezen wij om van de vreugde van een positief samenzijn te genieten?

Jezus bracht het nieuwe. In Paulus' tijd was er nog veel enthousiasme. In de tijd van Johannes' geschriften zijn de realiteiten van het moeilijke in het leven weer tot iedereen doorgedrongen. Hoe kiest men om middenin deze realiteit te leven? Met veel negativiteit. Alles is hopeloos! Of om met behulp van de godsdienst te proberen om deze realiteit te ontvluchten? Johannes zegt: er is een nieuw gebod: om elkaar lief te hebben, echt te geven om elkaar.

Het nieuwe is gekomen. Het nieuwe gaat erom dat haat en argwaan vervangen worden met deernis en liefde, verdenking en scheiding tussen mensen met *koinonia*, samenzijn, *fellowship*. In dit samenzijn kan men echte vreugde hebben – een diepe en blijvende vreugde waarop we heel ons leven kunnen bouwen. Dit is de vreugde van bevrijd te zijn tot een positieve verbondenheid met elkaar – *koinonia*. Een positieve verbondenheid met *elkaar* is tegelijk ook verbondenheid met *God*. In de warmte van geborgenheid, in de vrolijkheid van samenzijn met geliefden, kunnen we echte vreugde en vrede ervaren. Het is hier. Ervaar het!

Yolanda Dreyer

Vanwege de lange winter vakantie (en ook vakantie van redactrice) is de Mare deze maand verkort met alleen essentiële informatie.

Wilma Nanninga: 'Ik heb God gevoeld'

Ze beweegt zich in de wereld van showbizz, feesten en beroemdheden. Liefdes lief- en leed, geld, glitter en glamour. Wilma Nanninga is hoofdredacteur van de pagina 'Privé' in 'de Telegraaf' en werd misschien wel het meest bekend als winnares van de 'Nationale Bijbel test'. "Van een showbizz beest verwacht je dat toch niet?" Bovendien: "Ik heb een godservaring gehad die alle twijfel wegneemt."

Ze zit ontspannen op haar rood met zwarte sofa, zo nu en dan languit, dan weer met opgetrokken knieën. Een goedlachse en gezellige vrouw is het, net terug van de sportschool, want "je moet toch aantrekkelijk blijven."

"Waarom ik zoveel van de Bijbel weet? Mijn vader kocht op de dag van de opname van de bijbel test een Bijbel voor me. Ik had er wel een, maar een heel oude. Toen ben ik die ochtend begonnen met lezen, tot een kwartier voor het begin van de opname in de studio. Ik had alleen Psalmen overgeslagen en de boeken als Ezechiel, Micha en Jona. Ik was bijna bij Johannes. En tijdens de uitzending bleek dus dat ik heel veel wist."

Nu moet ik ook zeggen, ik ben uitgerust met een fotografisch geheugen, dus ik sla de dingen gewoon op. Bovendien heb ik domweg de volgorde van gebeurtenissen en feitjes uit mijn hoofd geleerd. Ik had bijvoorbeeld alle zonen van Abraham zitten tellen."

Tijdens het lezen van de Bijbel betrapte ze zich erop dat ze hele verhalen zat te lezen. Zo las ze heel het boek Job en het hele verhaal over Mozes in de woestijn. "In Genesis en Exodus staan al die oude verhalen die ik nog wel wist van de lagere school."

Ja, het gaf mij een ontzettende kick dat ik zoveel antwoorden wist. Ik ben iemand die graag wil winnen, dus ik wilde dit ook winnen. En ik zat bij sommige vragen bijna te juichen, want ik herkende zoveel. Ik werd in die week daarna gefeliciteerd door mensen die mij normaal gesproken misschien maar een merkwaardig persoon vinden."

Zijn je, naast de herkenning die het lezen van de Bijbel je gaf, ook dingen opgevallen? "Dat het eigenlijk prachtige verhalen zijn. Weet je, ik ben wel een gelovig mens. Alle verhalen in de Bijbel zijn voor mij echt gebeurd. Ik geloof alles wat erin staat. Wat voor mij alleen heel ver ging, is het verhaal dat Jezus is gestorven voor onze zonden. Dan dacht ik echt: 'Nee, kom op zeg, God is zó groot, zó machtig'. Ik vond het zo kinderlijk gedacht dat God dan Zijn Zoon naar de aarde zou sturen. Ik zag Hem meer als een goed mens, een profeet, maar geen God."

Maar ik vertel het verhaal wel aan mijn dochter. Ze zit ook op een christelijke school. Want ik vind het christelijk geloof voor kinderen heel geschikt. Ik vertel haar dat er een God is en dat Zijn Zoon naar de aarde kwam. Maar ik ben zelf iemand die, toen mijn ouders tegen mij zeiden dat Sinterklaas niet bestaat, riep dat God dus ook niet bestaat."

Nu ziet Wilma dat anders. Ze heeft tijdens de opnames van Wilma zoekt God iets heel "geks" meegemaakt. "Ik heb Hem gevoeld. En dat verandert je blik op de wereld wel enigszins. Ik was in een gemeente in Aalsmeer. Het was een beetje een Amerikaans-achtige toestand, daar. Nou, zet mij niet bij een musical, want de tranen lopen over mijn wangen. Ik vind niets zo mooi als dansen en zingen. Dus ook in die gemeente stroomden de tranen. De camera snorde en ik dacht: 'Ze hebben nu in elk geval 'Wilma huilt', maar ze snappen het niet, want dit heb ik altijd met muziek'."

Vervolgens gaven de mensen elkaar allemaal een hand en gingen ze bidden en in tongen spreken en zo. Nou, dat ging mij allemaal een beetje te ver. Ik wilde daar even niet bij horen. Ik dacht: 'Weet je wat: ik ben er even niet'. Dus ik ging staan, vouwde mijn handen en deed mijn ogen dicht. Op dat moment: Alsof er een bliksem in mij schoot. Echt, ik barstte in snikken uit. Ik werd warm en koud en had het gevoel of iemand een enorme hand op mij legde en zei: 'Hé, Nanninga, even opletten, ik ben er wel, hoor'. Zolets. Nou, het was on-geloof-flijk groot en een sensationele ervaring. Ik hoorde ook niets meer, ik was alleen met Hem, of met God. Het gevoel was groter dan mijn lichaam. Alsof ik in een soort elektrisch veld stond en alles tintelde en alles was blij. Een soort gigantische liefde, vervulling, rust, vrede. En het gekke was, daar ging ik dus van huilen. Want het was té groot, het paste niet in wat ik kon opnemen aan gevoel. En toen dacht ik: 'Dit is het dus. Het is er gewoon, het klopt, het bestaat en het pakt mij nu en zegt tegen mij: 'Willemien, leuk hoor, al je gediscussieer, je wilt er nu even niet bij horen, maar je hoort bij Mij'. Ik heb dus een godservaring gehad die voor mij alle twijfel heeft weggenomen. Jongens, God bestaat! Het betekent voor mij dat ik nooit meer bang hoef te zijn, voor niets. Ik voelde in elke porie, in elke cel van mijn lichaam dat het waar is. Ik hoef nooit meer te twijfelen."

Als ik dit in 'mijn wereld' vertel, krijg ik toch respect. Want iedereen zoekt iets. Het gekke is dat ik wel geloofd word. Bij iedere christen die met een heel heilig gezicht tegen mij zegt dat God toch bestaat, denk ik: 'Wat lief dat jij dat gelooft, maar ik kan het niet geloven.'

Nu heb ik het gevoeld en als ik het aan mensen vertel, zijn ze eerder geneigd het te

gelooven. Dus ik denk ook dat er een doel in zit. Kijk, jij werkt bij de EO, dus natuurlijk geloof jij dat God bestaat. Het is je broodwinning, dus als jij zoiets vertelt, zal het wel niet kloppen. Maar ik ben een overdachte bron.

Ik voel me iemand die juist niet moet praten met mensen die al in de kerk zijn, maar met mensen buiten de kerk. Met Gordon, met de mensen op de krant. Ik voel mij een boodschapper, die mensen vertelt dat het wél deugt. En dan is dit nog maar het begin.”

“Voor mijn gevoel ben ik al per definitie zondig. Ik val in de categorie ‘afgekeurd’. Daarom vind ik het wel leuk dat God juist iemand die in de ogen van sommige christenen afgekeurd is, dat gevoel heeft gegeven. Ik, die bezig ben in de showbizz, in een wereld van klatergoud, glitter en glamour. Hoewel ik wel iemand ben die erg nadentk over dingen. Niet iemand van een vernislaagje.”

Je werkt wel in een wereld van vernis. Verlang je niet eens naar echtheid, naar maskers af, naar de binnenkant?

“Het is geen binnenkant. Juist als ik met mensen praat voor de pagina Privé, praat ik met mensen over hun diepste gevoelens. Het zijn beroemdheden die hun diepste gevoelens moeten delen met die andere Nederlanders. Stel je eens voor, hoe het zou zijn als alles wat je doet, op straat ligt. De grote sterren zijn in staat om met hun publiek ook hun privé-leven te delen. Waarom? Omdat we het willen. We zijn uitgerust met de karaktereigenschap nieuwsgierigheid.

Kijk, Privé is geen roddel pagina, zoals de roddelbladen. Het is het grootste showbizz podium van Nederland, waar sterren zelf naartoe komen om hun ware verhaal te vertellen. Terwijl er bij de bladen uitgegaan wordt van de suggestie. Linda de Mol is wat dikker, dus: ‘Is Linda de zwanger?’ Dat gebeurt bij ons niet. Als Linda zwanger is, belt ze ons zelf om dat mee te delen. Ook in de tijd dat ik bij Privé zat, heb ik niet geroddeld. Dat was een heel journalistieke periode. Maar ik ben minder geschikt voor een roddelblad.”

Maar waar gaat het dan over? Zit er diepgang in de verhalen op Privé?
“Ja. Want het zijn ook gewone mensen. Er zit net zoveel diepgang in die mensen als in iedereen. Alleen, ze gaan soms naar feestjes waar diepgang niet het doel is. Daar is het alleen maar buitenkant.”

Wat zou je er zelf van vinden als jóuw doopceel op straat lag?

“Dat ligt op straat. Ik vertel alles, ik ben op televisie, er wordt gekookt in mijn keuken, de naam van mijn kind is bekend, er zijn foto’s van haar gepubliceerd, ik heb geen privé-leven. En als er onwaarheden verteld worden, span ik een kort geding

aan. Dat heb ik dus ook één keer gedaan, en gewonnen. Want iemand moet natuurlijk zijn vak wel goed doen.”

Maar de scheiding van die en het nieuwe liefje van die is toch een privé-kwestie? Dat hoeft toch niet over straat?

“Een scheiding is ook voor showbizz mensen iets heel ingrijpend. Dat doen ze echt niet voor de lol. Daarbij komt dat het rolmodellen zijn. Mensen zien dan hoe een ster ermee omgaat, en dat geeft troost.”

Troost? Het lijkt mij niet meer dan de bevrediging van een ongeremde en onbeschaamde nieuwsgierigheid. En genieten van het feit dat sterren ook eens iets naars in hun leven hebben.

“Ja, dat ook. Maar ik denk dat mensen toch beter in elkaar zitten dan je nu schetst. Ze spiegelen zich ook aan de manier waarop mensen narigheid oplossen. Want stiekem hebben die mensen wel precies gelezen hoe het dan zit. Mensen herkennen het en het brengt gesprek op gang. Dus ik denk dat dit soort journalistiek heel erg nuttig is. Het gaat om pure menselijke emoties. En als mensen hun verhaal vertellen, is ook in een keer het roddel afgelopen.”

Welke waarden vind je als echtgenote en moeder belangrijk?
“Ik vind trouw heel belangrijk. Want dat ben je aan elkaar verplicht. Terwijl, als Alex ontrouw zou zijn, zou ik het niet willen weten en zou ik hem ook vergeven. Ik denk dat er te weinig wordt gevochten voor een huwelijk. Als moeder ben ik heel zorgzaam. Waarschijnlijk omdat Aurore het enige kind is. Ik ben iemand die het leven neemt zoals het komt en ben blij met wat ik heb. Mijn eerste huwelijk is ook heel geweldig geweest. Tot het mis ging. Je moet vrede sluiten met je geschiedenis, anders ben je een ongelukkig en zuur mens.”

Ben je nu gelukkiger dan vóór je godservaring?
“Het leuke van mijn godservaring is, dat ik er niet naar op zoek was. Ik kan me voorstellen dat als je iets ellendig hebt meegemaakt, je dan tot God komt, omdat je op zoek bent naar houvast. Maar ik had alle houvast die ik nodig heb; een fantastisch salaris, een geweldige man, een superbaan, het liefste kind van de wereld, mijn ouders wonen hierboven, mijn zus woont in de buurt; ik heb alles wat mijn hartje begeert. En toch heb ik Hem gevonden. Ik was niet aan het zoeken uit wanhoop, ik heb die zekerheid als een soort cadeau erbij gekregen. Maar als ik het niet had gekregen, had ik niets gemist. Nú, achteraf, zeg ik dat ik iets heb gemist, maar daarvoor wist ik niet wat ik miste.”

Auteur: Mirjam Hollebrandse (<http://www.eo.nl/thema/gelooftsvragen>)

DIENSTROOSTER EREDIENSTEN JULI 2010

	4 juli	11 juli	18 juli	25 juli
1	C Reinten	N vd Eijkel	F vd Kuil	KJ Leeuw
2	D Verstappen	E de Jong	C Reinten	P de Haas
3	R Boer	R Appel	M Lettierie	D Kruger
4	D Kruger	J de Jong	S Steen	T Morgenrood
5	W Strydom	W Kruger	R Boer	I Pol
Begroeting	W Kruger	H Kettner	V Vernede	P Reinten
Bloemen	D Hiddema	W Mandelstam	C Reinten	H Kettner
Koffie		I Pol K Strydom		

AGENDA JULI 2010

zo 4 jul 10	10:00	Eredienst Ds A Botha Eredienst Commissie
ma 5 jul 10	10:00	Bijbelstudie – Ouderen in Noorde Jeltje 011 791 4592 Vic 073 700 9610
di 6 jul 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor (Hanja Kettner)
do 8 jul 10	17:30	FINCOM
zo 11 jul 10	10:00	Eredienst Ds E van Eck Koffiedrinken
di 13 jul 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor (Hanja Kettner)
do 15 jul 10	10:00 19:30	KOFFIECLUB Bijbelstudie Noord Rieneke 011 704 3602
zo 18 juli 2010	09:45 10:00 11:00	Voorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer Kerkenraad Vergadering
di 20 jul 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor
zo 25 jul 10	09:45	Voorbereiding
WALK THE TALK *	10:00	Eredienst Ds Y Dreyer
di 27 jul 10	09:00 – 13:00	Kerkkantoor
zo 1 aug 10	09:45 10:00	Voorbereiding Eredienst Ds Y Dreyer

* Op zondag 25 juli vindt de jaarlijkse Discovery 702 wandeltocht **Walk the Talk** plaats. Het begint en eindigt in Marks Park Sport Club in Judith Road in Emmarentia. U kunt informatie vinden op de website <http://www.walkthetalk.co.za/>. Er zal ook gezorgd worden voor folders met informatie en pasjes om naar de kerk te komen, het zal achter op de tafel beschikbaar zijn op 11 en 18 juli.

VERJAARDAGKALENDER JULI 2010

za 3 jul 10	Marcel Smal	076 422 9897
za 10 jul 10	Arie Spoon	012 807 1157
wo 14 jul 10	Richard Koning	
wo 14 jul 10	Wim Stekelenburg	011 973 4320
do 15 jul 10	Denise Smit	072 407 0905
zo 18 jul 10	Anja Smit	083 650 0024
wo 21 jul 10	Marco van Wieringen	011 442 9696
za 24 jul 10	Rob Lines	
zo 25 jul 10	Marjan van Zee	011 802 7096
ma 26 jul 10	Henk Smal	082 923 7647
za 31 jul 10	Ruud Anema	072 137 0494
za 31 jul 10	Wim Kleinman	011 462 0762

MARANATHA KERK www.nlgemeente.co.za

Straatadres Sherborneweg 3
PARKTOWN

Postadres Nederlandssprekende Gemeente

Postbus 84552

GREENSIDE 2034

Predikante Ds Yolanda Dreyer

012 347 3126 / 082 893 2104

yolanda.dreyer@up.ac.za

Kerkkantoor Arma Blaauwhof

Dinsdag ochtend 9h00 – 13h00

nlgemeente@mweb.co.za

Scriba

Ellen van der Kuil

011 478 1082 / 083 626 3272

vdkuil@iafrica.com

Scriba Registratie

Hanja Kettner

012 654 7692 / 082 546 8471

hanja.kettner@vodamail.co.za

Kassier

Marco van Wieringen

011 442 9696

marcovw@mweb.co.za

Koster

Aad van der Kuil

011 792 1145

Organist

Richard Steinmann

011 234 5857

steinmann@absamail.co.za

Redactrice Mare

Ellen van der Kuil

011 478 1082 / 083 626 3272

vdkuil@iafrica.com